

videč, da se pripravlja vojvodinja k novemu sredstvu, ki bi ga ganilo in pripravilo k temu. In potegnil je iz žepa listnico ter vzel iz nje nekaj bankovcev, katere je položil prosilki v roko. Potem jo je pozdravil tako ljubko, za trenotek se je spremenil v Stenia poprejšnjih časov, spremil gospo do vrat hodnika, se ji naposled poklonil in stopil v svoje stanovanje.

Maud je ravno legla, in Daisy sedeč pri postelji, ji je nekaj čitala. Opazivši svojega moža, se je bolnica podprla na laket in imajoč glavo nagnjeno nazaj, ker so ji bili zdaj lepi plavi lasje pretežki, je zašepetala z glasom, oslabeledim vsled bolezni: „S kom ste govorili, Stenio? . . . In o čem?“

„To ni bilo nič, draga moja.“

„Toda, zdel se mi je ženski glas.“

„Ste ljubosumna, Maud?“ je rekel umetnik in veselo premenil izraz obličja.

„Nikakor, toda sem zvedava . . .“

„No, raznesla se je novica, da sva tukaj, in prišli so nad me z nadležno prošnjo, da bi igral na koncertu.“

„Na korist revežev, brez dvoma?“ mu je segla Maud v besedo.

„Eh! kakor vselej! To je znameniti izgovor nadležnikov!“ je odvrnil Stenio trpko . . . „Reveži? . . . Kaj so njim samo reveži?“

Pri teh besedah je preletel črn oblak čelo bolnice. Marackzy se je takoj vstavil in rekel mirno:

„Imel sem sočutje z njihovo bedo, Maud . . . Daroval sem dar za te otročiče, v vašem in svojem imenu.“

„Ah! to je bilo za otročiče?“ je rekla mlada gospa z nekim posebnim proizvokom.

Umolknila je, uprla mokre oči pred se, potem pa popolnoma po tihem, kakor za samo sebe rekla:

„Otročiči . . . Kako žalosten je pogled na nje, če trpe! Človek bi dal življenje, da bi odpravil njihovo trpljenje . . . Solze otročičev mučijo materinsko srce . . . Zelo srečne so vendar matere, ki rede svoje otroke in jih morejo videti, če prav ko plakajo. Oh! ta mali črviček, nežen, prikupljiv, slaboten . . . tako zgodaj uničen, tako brzo odnesen! . . .“ Težko je govorila, obrnila je glavo proč, da bi jo soprog in sestra ne videla, da plaka. Vidoč njih zvedav in presrašen pogled, se je vzdignila in z nemalim trudom govorila s slabotnim glasom: „Stenio, mora se nekaj storiti za te otročite! . . . Če vam je to težko, prosim vas to v imenu najinega ljubčeka, katerega sva izgubila . . . Ko vidi, da delava dobro trpečim detetom, — se mi zdi, — da se bode v nebesih tega radoval.“

Padla je zopet na vzglavje in udarila v jok.

„Maud!“

Stenio in Daisy sta jo vzelo v naročje, prestrašena, boječa se, da že umira.

„Ubogam vas“, je zaklical Marackzy. — Vse storim, da vse za vaše umirjenje . . . Za Boga, umirite se! Je-li kaj, česar bi ne bil zmožen, da vi to želite? In to

bode tako lahko. Premagam svoje nedopadajenje, svojo omrzlost . . . Kaj na tem?“

Maud je napadel hud kašelj, ki ji je prignal kri v glavo. Za nekaj časa je zopet upokojena stisnila Steniu roko in rekla: „Hvala vam!“

Ostala je nepremična, kakor bi sanjala, potem je v mrzličnem razvnetju nadaljevala:

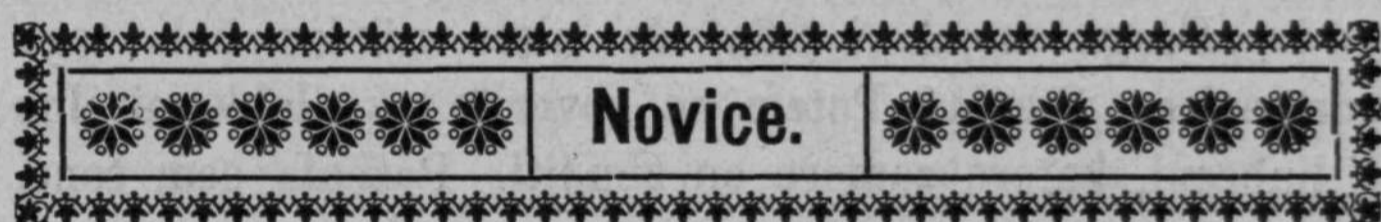
„Vidiš, ne boš igral samo za otročiče, ampak tudi za me. Že zelo dolgo te nisem slišala . . . Oh! dobro vem, kaj hočeš reči: „Bodem igral za tebe samo“. Umolknila je, da bi dobila sape, in potem še z večjim oduševljenjem nadaljevala: „Toda to ni tako, kakor te hočem jaz slišati. Rada bi te slišala pri navdušenih vzklikih in pri ploskanju očaranega občinstva, kakor oni večer, ko sem te prvič videla. To me spomni na krasno dobo mojega življenja, na dobo, ko sem bila polna moči in upanja, ko me je vse razveseljevalo.“

Nova kriza ji je ustavila besedo in ji premenila izraz obraza.

Stenio je pristopil in gladeč koščeno roko mlade soproge rekel: „Prenehaj že vendar govoriti, angelj moj, prosim te, ker se mučiš. Storim, kakor ti želiš. Presrečen sem, da ti morem preskrbeti trenotek veselja.“

Prikimala je z glavo, angeljski smebljaj je preletel njene ustnice in ji ožaril oči. In držeč roko Steniovo v svoji roki, je bilo videti, kakor da uspeva.

(Konec prih.)

— Osebne vesti. Okrajna sodnika gg. Aleksander Ravnihar v Ložu in Jos. Rotner na Vranskem sta imenovana za deželnosodna svetnika na svojih mestih. — Sodni pristav gosp. Henrik Šturm v Metliki je imenovan okrajnim sodnikom v Idriji. — Sodni tajnik v Mariboru gosp. Karol Nedved je imenovan deželnosodnim svetnikom in predstojnikom okrajne sodnije v Slovenjem gradu. — Profesor na učiteljišču v Ljubljani gosp. Vaclav Srp je premeščen v Stribro. — Vladnim kancelistom v Ljubljani je imenovan narednik pešpolka št. 27 gosp. Ivan Lederer. Prideljena sta davčna praktikanta gg. R. Mlejnik davkariji v Škofji Loki in H. Peternel davkariji v Radovljici. — Davčni pristav gosp. J. Peharc je premeščen iz Radovjice v Kranjsko goro. — Topničarski nadporočnik gosp. Milan vitez Bleiweis-Trsteniški je sprejet v vojno šolo. — Naš rojak, konzul gosp. A. Pogačar je premeščen iz Kahire v Jeruzalem. — Oficijal pri vojaškem skladišču v Ljubljani gosp. J. Bauer-Meyer je premeščen na Dunaj.

— Potrjen zakon. Cesar je potrdil velevažni zakon, ki ga je sklenil deželni zbor kranjski, namreč zakon o ustanovitvi „zaklada za javna dela in za povzdigo deželne kulture“. S tem se spravi v red deželni budget, in ker se najame posojila 4 milijonov kron, se bo lahko jako mnogo storilo za deželno kulturo in druge potrebščine.

— V dobrodelne namene, za siromake in dobrodelne zavode v Gorici je cesar daroval 7800 kron.

— Poročil se je gosp. dr. Švigelj, odvetniški koncipijent v Ljubljani z gđo. Mašo Dworský z Dunaja.

— **Zlata poroka dveh bratov.** V Lučah na Štajerskem se je pred kratkim na jeden in isti dan vršila zlata poroka dveh bratov. Mlajši je oženjen 51 let, starejši pa 55 let. Skupna starost vseh štirih zlatoporočencev znaša 301 leto.

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda ter Prešernov spomenik!** Litijske Slovenke dale so napraviti lične podobe dr. Prešerna v svitlotisku na trd papir in v velikosti kabinetne fotografije. Kdor pošlje s pošto nakaznico ali v pisemskih znamkah najmanj 45 vinarjev gospej Terezini Svetec v Litiji v gori označeni namen, dobi z obratno pošto tako podobo, ki bo gotovo primeren „kinč“ vsake slovenske hiše, zlasti zdaj, ko se bliža 100letnica rojstva našega velikega pesnika.

— **Nov odvetnik.** Upokojeni deželnosodni svetnik gosp. Ivan Vencajz je otvoril v Ljubljani svojo odvetniško pisarno.

— **Državnozborske volitve na Kranjskem.** Sociálni demokratje so za prihodnje volitve postavili dva kandidata in sicer za 5 kurijo in za gorenjska in notranjska mesta urednika Etbina Kristana, za Ljubljano pa krojaškega mojstra Ivana Železnikarja.

— **Na umetniško razstavo** se pripeljejo s posebnimi vlaki v nedeljo Tržačani, dne 14. pa Štajerci.

— **Kranjsko društvo za varstvo živalij.** Ker se bo v kratkem vršilo ustanovno zborovanje tega društva, se prosijo nabiralci članov, naj pošljejo dotične imenike gosp. Alojziju Pavlinu, c. kr. vet. koncipistu v Ljubljani.

— **Občinske volitve v Radovljici.** Pri zadnjih volitvah so bili izvoljeni: županom gosp. A. Roblek, za svetovalce gg. A. Rudesch, O. Homan, M. Kosmač in J. Vurnik, za odbornike gg. J. Novak, A. Gočar, V. Hudovernik, F. Mulej, L. Varl, J. Maly in J. Bulovec.

— **Premovanje govedi** bo dne 17. oktobra v Ljubljani in sicer za mesto in za politični okraj ljubljanski, dne 18. oktobra pa v Krškem za politični okraj krški.

— **Občinski odbor v Kranju** je v svoji zadnji seji po poročilu občinskega svetnika dr. Koruna sklenil sezidati mestno klavnico. Veljalo bo 20 000 kron.

— **Ljubljanski občinski odbor** je imel v torek sejo, v kateri sta prišla na razgovor dva važna predloga. Občinski svetnik Plantan je opozoril na nezadostne prostore v srednjih šolah. V razredih so nabasane take množine dijakov, da ni izhajati. Na I. b razredu I. gimnazije je 87 učencev. Učne sobe so tako prenapolnjene da morajo od tega imeti škodo učitelji in dijaki na zdravju, dijaki ne morejo napredovati, učitelji ne morejo doseči učnih uspehov. Sobe, ki so prirejene za 46 učencev, gotovo ne morejo zadostovati 87 učencem. Zakon določa, da tam, kjer se za kak razred oglasi 50 dijakov, se mora otvoriti paralelka. Posledica teh razmer je, da se mnogo dijakov prav po nepotrebnem pogubi, da pa slučajno tudi prav slabi dijaki naprej pridejo. Taki odnošaji kakor na I. gimnaziji vladajo kolikor toliko tudi na II. gimnaziji. Na tej je v sobah, zidanih za privatno stanovanje, po 65 učencev. V Kranju in v Novem mestu se je vse poskrbelo za primerne prostore, v Ljubljani pa ne. Za jetnike se skrbi, da imajo dosti zraka in luči, za učečo se mladino pa ne. Ker poklicani faktorji ničesar ne store, naj se za stvar zavzame občinski svet. Govornik je nujno predlagal, naj se naučno ministrstvo brzojavno opozori na razmere, ki vladajo v obeh gimnazijah, in naj se zahteva odpomoč. Nadalje je predlagal občinski svetnik Prosenec, naj se store koraki v zadevi premoga. Obeča se podraženje premoga in pomanjkanje premoga. Čuje se, da se premog izvažja v veliki množini iz Avstrije na Nemško. Ta pač vidi, kaj preti industriji. Čuje se tudi, da bodo morala večja podjetja vsled pomanjkanja premoga ustaviti delo, kar bode velik udarec za ljudstvo. Vprašanje o premogu je postalo splošno avstrijsko vprašanje. Svoj čas sklicana enketa ni prav nič koristila ljudstvu. Reklo se je, da se

da stvar le s podržavljenjem uravnati, a trgovski minister je rekel, da se to ne zgodi. In vendar pravi obč. državljanski zakon, da mora vsakdo svojo posest odstopiti, kadar to javna korist zahteva, seveda proti primerni odškodnini. Žal, da ni misliti, da bi se premogokopi podržavili, a zahtevati se mora, da se dovolijo refakcije. Ako so se dovolile velike refakcije za izvoz lesa iz Zgornje Štajerske, se morajo tudi za premog. Vrh tega je storiti korake, da se odpravi vžitina od premoga. Govornik je predlagal, naj se vprizori skupna akcija vseh mest v svrhu podržavljenja premogokopov, in naj se izroči ministrskemu predsedniku skupna spomenica v tej zadevi, dalje naj se store pri vodstvu južne železnice in pri vodstvu državnih železnic koraki, da se za dovažanje premoga v Ljubljani dovolijo primerne refakcije, in končno naj se store koraki, da se odpusti užitninski davek na premog v občini ljubljanski. Oba predloga sta bila sprejeta.

— **Shod zaupnih mož v Celju,** ki se je vršil pod predsedstvom dr. Serneca, je bil prav živahen. Sklenilo se je kandidirati v skupini celjskih mest in trgov dr. Dečkota, v celjskih kmetskih občinah pa viteza Berkosa. Ker se je dr. Gregorec odpovedal kandidaturi, se je izrekla želja, naj bi v ptujskih kmetskih občinah kandidiral Žičkar, dozdanji zastopnik V. kurije. Glede kandidata za V. kurijo ni prišlo do odločitve, 28 glasov je bilo za Dragotina Hribarja, 21 glasov proti njemu, a absolutne večine ni dobil. Zdaj se hoče stvar prepustiti volilnim možem. Govori se, da bo znana stranka delala na to, da bo zopet Žičkar izvoljen v V. kuriji, v katerem slučaju bi se ptujski kmetski mandat izročil dr. Medvedu iz Maribora.

— **Uslužbenci nemškega viteškega reda na zatožni klopi.** Dne 13. maja t. l. je napadla najeta tolpa hlapcev nemškega viteškega reda pri Veliki nedelji s kamenjem v Ormož se vračajoče zborovalce političnega društva „Sloga“ ter je bilo več ljudi ranjenih. O tem napadu se bo vršila dne 12. oktobra kazenska razprava. Pričakovati je, da se pri tej razpravi brezobzirno pribije vse, kar se je zgodilo, in kar se ni zgodilo v tej zadevi od dne 13. majnika pa do dne 12. oktobra.

— **Daleč smo prišli.** Spomladi je Gregorčičeva stranka poskusila dobiti v roke goriško ljudsko posojilnico. To se jej ni posrečilo, pač pa so ovadili iz gole maščevalnosti načelnika dr. Tuma zaradi dozdevne falsifikacije zapisnika ravnateljske seje. Državnega pravdnika substitut Jeglič je z navdušenjem tožil svojega bivšega kolego zaradi pogreška po § 89. združnega zakona ter izprosil celo od ministrstva pravni pouk in pomoč. Glavni priči obtožbe bila sta dr. Franko in profesor Kos. A vse ni nič pomagalo. Na glavni razpravi bil je dr. Tuma potem, ko je visel nad njim pet mesecev Damoklejev meč obtožbe, sijajno oproščen.

— **Nesreča na lovu.** Te dni je bil gozdni oskrbnik verskega zaklada na Bledu gospod Roth v družbi z gozdnim adjunktom Mõhwaldom in gozdnim pomočnikom Einhirnom na Pokluki na lovu. Einhirn je hodil pred Rothom. Prišedši do neke strmice je Einhirn sedel na tla, da bi tako laglje zdrknil nizdol. Mej tem, ko je zdrknil, sta se sprožili obe cevi njegove puške, nabiti s šibrami in strela sta zadela Rotha, ki je stal le nekaj korakov za Einhirnom, in sicer v stegno ter nesrečnemu oskrbniku nogo popolnoma razmesarila. Oskrbnik Roth je čez poldrugo uro vsled izkrvavenja umrl. Roth je zapustil vdovo in troje otročičkov.

— **210 kron izgubil** je posestnik Ivan Kastrevc iz Hrušice dne 1. oktobra, ko se je vračal s semnja v Novem mestu domov.

— **Ubil se je** v Rudniku tik Ljubljane neki 58 let star mož; menda se je bil preveč pijače nalezal.

— **Nezgoda na južnem kolodvoru.** V sredo zjutraj je odpenjal in pripenjal Ivan Hribernik v bližini železniškega

prelaza na sv. Martina cesti v Ljubljani vozove in je pri tem prišel med dva pufarja, ki sta ga tako stisnila, da je kmalu potem umrl. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

— **Krasnega planinskega orla** je dne 30. septembra na neki brakadi na Slivnici pri Cerknici gosp. Alojzij Premrov iz Martinjaka, in sicer s šibrami. Orel meri z razprostrtimi perutnicami 221 cm in tehta 6 kilogramov.

— **Prešič ogrizel.** Posestnica Plohl pri sv. Bolfenku je pustila te dni svojega 5 mesecev starega otroka brez nadzorstva v zibelki. V sobo je prišel prešič ter odgriznil in požrl otroku obe ročici.

— **Požar.** Te dni je gorelo v Matenji vasi. Škode je 2000 kron.

— **Aretovanje v Trstu.** Kazenski zagovornik in glavni urednik socialno-demokratskega lista „Avanti“ v Trstu, Rikard Camber, je bil, ko se je po opravih mudil na sodišču, aretovan. Dolže ga hudodelstva izsilovanja.

— **Roparski umor v Gradcu.** V torek popoldne se je na Gradu v Gradcu sprehajal 67 let stari gledališki godec Karol Steinscherer. Na precej samotnem prostoru sedel je na klopi kaci 17 let star mladenič. Ko je starec prišel do njega, je mladenič vstal in pustil starca mimo, potem pa dvakrat z revolverjem ustrelil za njim. Kroglja je Steinschererja zadela v hrbet. Napadenec se je zgrudil na tla. Na kar je morilec pristopil k njemu in nanj še dvakrat ustrelil ter ga smrtno ranil, potem pa mu izpraznil vse žepa in odšel. Na begu je morilec izgubil revolver, morilec je bil jako elegantno oblečen. Ranjeni godec, katerega so prenesli v bolnico, ki pa ne bo okreval, je morica natanko popisal, toda vzlic vsemu iskanju se policiji še ni posrečilo ga zasačiti. Morilec je brez dvoma mislil, da dobi pri napadencu kaj več denarja. Toda njegov up se je izjalovil, kajti starec je imel samo dve kroni pri sebi.

— **Da maščuje mater** je potoval 2000 milj bogati živinorejec Frank Alling iz Tacome in pretepel v hôtelu Nelson v Rockfortu svojega svaka Filipa Dankyja. V hotelu se je z napačnim imenom vpisal, poslal Dankyju pismo, s katerim ga je povabil zaradi „kupčije“ v hôtél. Na mostovžu hôtela sta se srečala, Alling je vzel iz žepa volovsko žilo ter udrihal toliko časa po svojem svaku, da se je zgrudil „Potoval sem 2000 milj daleč, da ga pošteno naklestim, ker je obrekoval svojo mater“, rekel je Alling prisotnim gledalcem. Svaka se nista videla že 25 let, in 45 let je minulo, odkar je bil Alling v Rockfortu. Oba sta stara 70 let. Da, tudi v Ameriki je še nekaj idealistov.

— **Mejnaročni unikum.** Ravnatelj poljskega gledališča v Poznanju angažoval je pred nekaj dnevi igralca Štefana Lochman, o katerem se po vsej pravici more reči, da je mejnaročni unikum Lochman rodil se je namreč v Drenopolji na Turškem od očeta Turka in matere Rusije, ter je francozki podanik, dasi francozke dežele niti videl ni. Za čast podanik francozke dežele zahvaliti se ima svojemu očetu, kateri je v Drenopolji bil v službi pri francozkem konzulatu. Izvršil je Lochman šolo v Bukovini ter je popolno poljsko vzgojen. Po zavdanju vredni Lochman je toraj poljski igralec z nemškim imenom, francozki podanik, sin Turščine in Rusinje in v turški deželi rojen.

— **Na Vezuviju.** Pretečenega tedna so se pokazali znakovni, da se Vulkanske materije in plini v Vezuviju mešajo, in da bode breg kmalu začel izmetavati; zato se je napotilo na breg mnogo tujcev, kateri so hoteli lično prepričati se o delovanju vulkana. Med vspinjalci je bila neka Američanka Ana Guilfont, katera je po vsi sili šla čez dovoljeno mejo in to vzlic opazki vodnika, kateri jo je svaril, naj ne gre naprej, ker je nevarno. Gospa Guilfont se je vspela še kakih 100 korakov navzgor, nakrat se je čez njo vsul oblak peska, blata

in drugih zgorelih in gorečih tvarin, da je začela upiti na pomoč. Vodnik Josip D' Antonio se je vzlic nevarnosti vspel do nje in jo spravil iz nevarnosti. Sam pa je bil tako hudo opečen in poškodovan, da so ga morali prepeljati v bolnico v Neapelj.

— **Žalostno svidenje.** V neki pariški pivovarni slavili so mladeniči god svojega prijatelja, ki je pred kratkim prišel v Pariz, da se nauči jezika. V pivovarni bila je ženska postrežba, toda najlepše natakaričice, katero so zvali Glü ni bilo nocoj, in vsi so se razgovarjali o njej, in vsakdo je vedel kaj zanimivega. Naenkrat odpro se vrata in Glü vstopi in pozdravi mladeniče, kakor svoje znance. Toda kakor od strele zadeta obstane, ko ugleda mladega tujca onega, na kogar čast so bili zbrani. Tudi mladenič prebledi in predno so navzoči mogli opaziti in zabraniti, skoči Pavel B. — tako se je zval tujec — k natakaričici, in ustrelil jo z revolverjem v prsi. V natakaričici spoznal je svojo sestro Ivano, katera je pred dvema letoma zapustila bogati dom očetov in pobegnila z ljubincem. Mati jej je od žalosti umrla, a brat videvši jo v taki družbi, čuvši raznih stvari o nji, posegel je v prvem hipu po revolverju in jo težko ranil. Brata pa so zaprli.

— **Šest oseb obsojenih na smrt.** Vojno sodišče v Varšavi je obsodilo šest Nemcev na smrt, ker so isti umorili nekega ruskega špijona, katerega so dobili na nemškoruski meji.

— **Boj proti »Kamelotini«.** Kameloti imenujejo se na Francoskem oni prodajalci, ki ponujajo svoje blago po ulicah in trgih mimogredočim in so čisto jako vsiljivi tujcem. Proti tem prodajalcem odredila je francoska policija stroge odredbe, katerim se morajo vклонiti vsi kameloti, ako sploh hočejo, da se jim dovoli prodajanje. Tako na primer piše neki francoski poročevalec, da mu je v teku ene ure, ko je sedel v neki kavarni ob cesti, prišlo nič manj kakor 59 takih trgovcev ponujat raznega drobiža kakor: razglednic, šaljevih časnikov, fotografij, psov, ptičev itd.

— **Loubet na slikarski razstavi.** Francozki predsednik je velik nasprotnik slikarskih razstav. Vselej postane nervozen, kadarkoli mora med slike. Te dni se je moral ogledati „salon de refusés“, salon zavrnjencev. Ko se je približal neki sliki, je vskliknil jezen: „Kako se more razstaviti taka packarija?“ Ravnatelj razstave je zarudel in pošepetal Loubetu: „Za Boga, slikar stoji tik Vas!“ Loubet pa je nato glasno vprašal: „Kdo je slikal to sliko?“ Ravnatelj mu je predstavil slikarja, kateremu je predsednik dejal veleprijazno: „Oprostite mojo ostro kritiko! Jaz sem Gaskonjec, a pri nas je navada, da ono, kar hočemo kupiti, najprej grajamo. Koliko stane slika?“

— „Dvajset tisoč frankov“, je odgovoril slikar. „Tako?“ je rekel Loubet; „a na sliki stoji samo 10 tisoč frankov!“ Slikar se je nasmehnil in rekel: „Da, gospod predsednik, toda jaz sem Norvežan, in pri nas je navada, da ponujamo slike za polovico cene, za katero jih jim hočemo prodati.“ Loubet je čutil, da ga je slikar kaznoval za hudo kritiko, a vendar je ukazal tajniku, naj plača slikarju 20 tisoč frankov.

— **Hiša iz asbesta.** Asbest je nepregorljiva snov, ki se da obdelati za vsakovrstne stvari kakor: obleko, stene, obuvala in ima vsled tega najbrže veliko prihodnost. Sedaj se je znašlo tudi sredstvo, s katerim se more storiti asbest nepremočljivim in vsled tega dal si je vrhovni zapovednik v Kini grof Waldersee narediti hišo, ki se da ob enem prenesti, in to jako lahko vsled tega, ker je asbestova množ, katero so porabili za zgradbo hiše, jako lahka. Hiša ima sedem velikih sob, ki služijo poveljniku za stanovanje in pisarne v bojnem polju.

— **Amulet.** Perzijski šah pozval je o priliki svojega bivanja v Ostendu imenitno gledališko pevko Solo Beth, da mu zapoje nekaj pesmij, k čemur je bila pevka seveda takoj pripravljena. Po dokončanem petju zahvalil se jej je šah ter ji dal lepo izbrušen denar od dveh frankov rekoč, da ji hoče

ta mali amulet prinesiti srečo. Umetnica, vsa srečna, vzame spomin, in ker je bila precej praznoverna, misli, da more iti takoj srečo poskusit. Zatorej gre v igralnico, zastavlja in igra, toda amulet noče pokazati svojega učinka. Bolj in bolj izgublja pri igri in naposled, ko je izgubila že precejšnje svote denarja, vrže jezna oni amulet od šaha v morje, kjer se je ji zdelo najbolj globoko. Čez nekaj dni pa, ko je vže šah odšel, obiše ga njegov poslanec rekoč, da jej po naročilu svojega gospoda prinaša v zahvalo dragoceno zlatnino, samo da mu vrne oni denar, ki ga ji je dal šah. Toda ker je ležal oni novc na žalost umetnice v morji, ga ni mogla izročiti poslancu, torej tudi ne sprejeti dragocen dar. Osramotena morala je priznati vso svojo krivdo, in poslanec se je vrnil z dragocenim darom za svojim šahom.

Loterijske srečke

V Brnu dne 3. oktobra t. l.: 84, 27, 44, 40, 10.

Na Dunaji dne 29. septembra t. l.: 35, 25, 20, 68, 58.

V Gradci dne 29. septembra t. l.: 75, 79, 30, 25, 43.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 5. oktobra 1900. Pšenica K 8.— h, rž K 7.— h, ječmen K 6.— h, oves K 6 30 h, ajda K 8.— h, proso K 7.— h, turščica K 7.— h, leča K 9.— h, fižol K 10 50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

Najnižje cene.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

31

60.000 kron znaša glavni dobitek „Invalidendank-loterije, kateri se po odbitku 20 % v gotovini izplača. Mi opozorimo naše častite bralce, da je srečkanje 10. novembra t. l.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (5—10)

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: Tropinovec, Absinc, Vermut, Ruski pelinovec, Češki liker, Kimel po 80 kr.; Slivovec, Rum, Češnjavec, Alaš, Alpski liker po 85 kr. in Konjak, Benediktinec, Chartreuse, Pilzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštno nakaznico; po poštne povzetju 10 kr. več. Vsaki pošiljati pridenem navodilo, kako se napravi liker. Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje. (13—25)

Anton Rukavina

Trst. Via Belvedere št. 23.

Velika zlata in srebrna loterija za vojaške invalide.

Zadnji mesec.

Glavni dobitek

60.0000 kron

v gotovini z 20% odbitka.

Invalidne srečke po 1 krono

priporoča **J. C. Mayer**, menjalnica v Ljubljani.